

лекция на Димов съм чувал от него, че счита тютюноработниците в България като гръбнак на движението у нас, че "Тютюн" той ще напише като партиец, който трябва да изпълни своето задължение към партията. Димов не беше нагаждач. За него това би било много обидно. След този разговор той израстна пред мене като изключителна фигура на нашето съвремие.

Когато стана голяма фигура в нашия живот, и тогава много се радваше когато отидех при него. Отсреща върху етажерката до прозореца бяха томове на преводите на "Тютюн". На тях той много се радваше. Книгата ценеше много. В последната ни среща в апартамента на "Кр. Сарафов" той ми заяви, че наскоро ще се освободи от председателството в съюза и за година и половина смята да завърши своя нов роман "Ахилесова пета".

Димов имаше няколко варианта на гибелта на Ирина. Искаше на всяка цена този образ да стане правдив и ~~неверен~~ политически верен. Аз не споделях нейния край.

Според Димов "Осъдени души" беше само един негов творчески успех.

София, 16.VI.1970 г.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]